

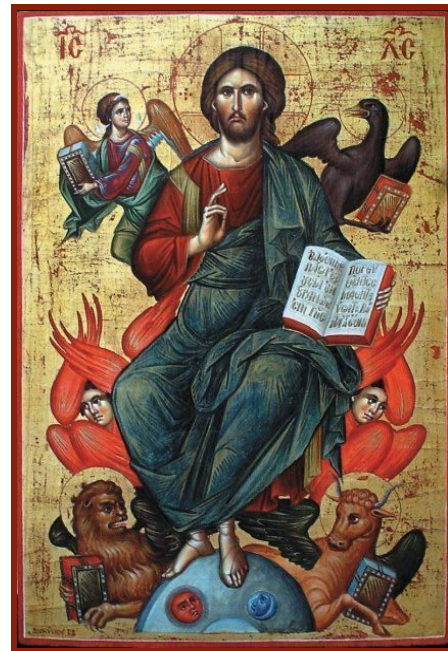
Preot paroh - Parish priest: Rares Onofrei | Tel. 909-480-9139 | Website: www.saints-archangels.org

Email: fr.onofrei@yahoo.com

Evangelia Duminicii: Ev.Luca 16, 19-31

Zis-a Domnul: ascultați pilda aceasta: era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison, și care petrecea în toate zilele, înconjurat de slavă. Iar un sărac, anume Lazăr, care zăcea înaintea porții lui, plin de bube, dorea mult să se sature din fărâmiturile care cădeau de la masa bogatului; caci până și câinii, venind, lungeau bubele lui. Și a murit săracul și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit apoi și bogatul și l-au îngropat. Și în iad, ridicându-și ochii, el care era în chinuri a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui. Atunci a strigat el și a zis: părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și întingă vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie. Dar Avraam a zis: fiule, adu-ți aminte că tu ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr așijderea, pe cele rele; dar acum aici el se mângâie, iar tu te chinuiești. Și peste toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie adâncă, întărită în așa fel, ca cei care ar vrea să treacă de aici la voi, ori cei de acolo la noi, să nu poată să treacă. Atunci el a zis: te rog, dar, părinte, să-l trimiți acasă la tatălui meu, căci am cinci frați; să le spună acestea, ca să nu vină și ei la acest loc de chin. Avraam i-a răspuns: au pe Moise și pe prooroci, să-i asculte pe ei. Dar el a zis: nu, părinte Avraam; ci dacă cineva dintre cei morți se va duce la ei, se vor pocăi. Atunci Avraam i-a spus: dacă nu ascultă pe Moise și de prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.

“Porunca noua dau voua: Sa va iubiti unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, asa si voi sa va iubiti unul pe altul. Intru aceasta vor cunoaste toti oamenii ca sunteti ucenicii Mei, daca veti avea dragoste unii fata de altii”(Ioan 13:34-35)

“I am the way and the truth and the life. No one comes to the Father except through me.”(John 14:6)

“I AM The Gate; if anyone will enter by me, he shall live and shall go in and out and shall find the pasture.”(John 10:9)

Sunday's Gospel: Luke (16:19-31)

The Lord said, "There was a rich man, who was clothed in purple and fine linen and who feasted sumptuously every day. And at his gate lay a poor man named Lazarus, full of sores, who desired to be fed with what fell from the rich man's table; moreover the dogs came and licked his sores. The poor man died and was carried by the angels to Abraham's bosom. The rich man also died and was buried; and in Hades, being in torment, he lifted up his eyes, and saw Abraham far off and Lazarus in his bosom. And he called out, 'Father Abraham, have mercy upon me, and send Lazarus to dip the end of his finger in water and cool my tongue; for I am in anguish in this flame.' But Abraham said, 'Son, remember that you in your lifetime received your good things, and Lazarus in like manner evil things; but now he is comforted here, and you are in anguish. And besides all this, between us and you a great chasm has been fixed, in order that those who would pass from here to you may not be able, and none may cross from there to us.' And he said, 'Then I beg you, father, to send him to my father's house, for I have five brothers, so that he may warn them, lest they also come into this place of torment.' But Abraham said, 'They have Moses, and the prophets; let them hear them.' And he said, 'No, father Abraham; but if some one goes to them from the dead, they will repent.' He said to them, 'If they do not hear Moses and the prophets, neither will they be convinced if some one should rise from the dead.'"

The Synaxis of the Chief of the Heavenly Hosts, Archangel Michael and the Other Heavenly Bodiless Powers: Archangels Gabriel, Raphael, Uriel, Selaphiel, Jehudiel, Barachiel, and Jeremiel was established at the beginning of the fourth century at the Council of Laodicea.

The eighth day of the month of November was chosen for the Synaxis of all the Bodiless Powers of Heaven since the Day of the Dread Last Judgment is called the Eighth Day by the holy Fathers. After the end of this age (characterized by its seven days of Creation) will come the Eighth Day, and then "the Son of Man shall come in His Glory and all the holy Angels with Him" (Mt. 25:31).

The Angelic Ranks are divided into three Hierarchies: highest, middle, and lowest.

The Highest Hierarchy includes: the Seraphim, Cherubim and Thrones.

The six-winged SERAPHIM (Flaming, Fiery) (Is 6:12) stand closest of all to the Most Holy Trinity. They blaze with love for God and kindle such love in others.

The many-eyed CHERUBIM (outpouring of wisdom, enlightenment) (Gen 3:24) stand before the Lord after the Seraphim. They are radiant with the light of knowledge of God, and knowledge of the mysteries of God. Through them wisdom is poured forth, and people's minds are enlightened so they may know God and behold His glory.

The THRONES (Col 1:16) stand after the Cherubim, mysteriously and incomprehensibly bearing God through the grace given them for their service. They are ministers of God's justice, giving to tribunals, kings, etc. the capacity for righteous judgment.

**PRAZNUIREA SFINTILOR ARHANGHELI
MIHAIL SI GAVRIIL CU SOBORUL
TUTUROR PUTERILOR CERESTI
(8 NOIEMBRIE)**

Pe 8 noiembrie sunt praznuiti Sfintii Arhangheli Mihail si Gavriil, impreuna cu soborul tuturor puterilor ceresti. Astfel, ziua de 8 noiembrie este inchinata tuturor cetelor netrupesti.

Sarbatoarea de pe 8 noiembrie a fost la inceput doar o praznuire a Sfantului Arhanghel Mihail. Mai tarziu a fost cinstit impreuna cu el si Sfantul Arhanghel Gavriil, ca in cele din urma sa devina o zi de cinstire a tuturor cetelor ceresti.

Sfintii Arhangheli sunt in numar de sapte: Mihail, Gavriil, Rafail, Salatii, Uriil, Gudiil si Varahil, insa cei mai cunoscuti sunt Sfintii Arhangheli Mihail si Gavriil. Avand in vedere ca numele celor doi Arhangheli se termina cu forma prescurtata a numelui lui Dumnezeu El (Elohim) (El in limba greaca), putem afirma ca ei sunt implinatori ai voii lui Dumnezeu. Asadar, cei care nu cinstesc pe Sfintii Ingeri nu cinstesc nici puterea lui Dumnezeu care se manifesta prin ei. Numele Sfantului Arhanghel Mihail, Mi-cha-El in limba ebraica, inseamna "cine este ca Dumnezeu?" (mi=cine, cha=ca, El=Dumnezeu), iar numele Sfantului Arhanghel Gavriil, Gabriel in limba ebraica, inseamna "Dumnezeu este puterea mea". Mihail este chipul dreptatii dumnezeiesti, iar Gavriil al milei divine. Arhanghelul Mihail impune in lume dreptatea

The Middle Angelic Hierarchy consists of three Ranks: Dominions, Powers, and Authorities:

DOMINIONS (Col 1:16) hold dominion over the angels subject to them. They instruct the earthly authorities, established by God, to rule wisely, and to govern their lands well. The Dominions teach us to subdue sinful impulses, to subject the flesh to the spirit, to master our will, and to conquer temptation.

POWERS (1 Pet 3:22) fulfill the will of God without hesitation. They work great miracles and give the grace of wonderworking and clairvoyance to saints pleasing to God. The Powers assist people in fulfilling obediences. They also encourage them to be patient, and give them spiritual strength and fortitude.

AUTHORITIES (1 Pet 3:22, Col 1:16) have authority over the devil. They protect people from demonic temptations, and prevent demons from harming people as they would wish. They also uphold ascetics and guard them, helping people in the struggle with evil thoughts.

The Lowest Hierarchy includes the three Ranks: Principalities, Archangels, and Angels:

PRINCIPALITIES (Col 1:16) have command over the lower angels, instructing them in the fulfilling of God's commands. They watch over the world and protect lands, nations and peoples. Principalities instruct people to render proper honor to those in authority, as befits their station. They teach those in authority to use their position, not for personal glory and gain, but to honor God, and to spread word of Him, for the benefit of those under them.

ARCHANGELS (1 Thess 4:16) are messengers of great and wondrous tidings. They reveal prophecies and the mysteries of the faith. They enlighten people to know and understand the will of God, they spread faith in God among the people, illuminating their minds with the light of the Holy Gospel.

ANGELS (1 Pet 3:22) are in the lowest rank of the heavenly hierarchy, and closest to people. They reveal the lesser mysteries of God and His intentions, guiding people to virtuous and holy life. They support those who remain steadfast, and they raise up the fallen. They never abandon us and they are always prepared to help us, if we desire it.

All the Ranks of the Heavenly Powers are called angels, although each has its own name and position by virtue

impotriva nedreptatii, pedepseste pe cei care incalca voia lui Dumnezeu si savarsesc nedreptatea si pazeste pe cei care sunt drepti. Sfantul Gavriil este arhanghelul bucuriei, al blandetii si milei dumnezeiesti, al bunelor vestiri.

Arganghelul Mihail este cel care a pus capat caderii ingerilor rai prin cuvintele: "Sa stam bine, sa stam cu frica, sa luam aminte", cuvinte pe care noi le repetam tot timpul in cadrul Sfintei Liturghii: "Sa stam bine, sa stam cu frica, sa luam aminte, Sfanta Jertfa in pace a o adduce". Este cel care distrus cetatile Sodoma si Gomora si l-a salvat pe Lot impreuna cu familia sa de la moarte. A calauzit poporul evreu cand a iesit din robia egipteana. L-a intarit pe Iosua, fiul lui Navi, inainte de inceperea cuceririi Canaanului si potrivit Apocalipsei, el va aduce biruinta finala asupra diavolului si a slujitorilor lui. Exista traditia potrivit careia, Sfantul Arhanghel Mihail I s-a descoperit Sfantului Constantin cel Mare si i-a aratat pe cer semnul sfintei cruci spunandu-i: „Prin acest semn vei invinge!”.

Arhanghelul Gavriil

Arhanghelul Gavriil este cel care a vestit nasterea prorocilor si a dreptilor lui Dumnezeu, dar si intruparea si nasterea Fiului lui Dumnezeu din Sfanta Fecioara Maria. Este cel care i-a talcuit vedenia lui Daniil (Daniel, 8, 16). Potrivit Traditiei, el este cel care a pravalit piatra de la usa mormantului si a sezut deasupra ei, cand Domnul a inviat si a vestit pentru prima data Mironositelor ca Hristos a inviat.

In Canonul de rugaciune catre toate puterile ceresti si toti sfintii, noi li cerem lui Dumnezeu: „Inconjoara-ne cu Sfintii Tai Ingeri ca, prin mijlocirea lor fiind paziti si povatuiti, sa ajungem la unirea credintei si la cunoasterea slavei Tale neapropiate

of their service. The Lord reveals His will to the highest ranks of the angels, and they in turn inform the others. Over all the Nine Ranks, the Lord appointed the Holy Archangel Michael (his name in Hebrew means “who is like unto God”), the faithful servitor of God, as Chief Commander. He cast down from Heaven the arrogantly proud Lucifer and the other fallen spirits when they rebelled against God. Michael summoned the ranks of angels and cried out, “Let us attend! Let us stand aright before our Creator and do not consider doing what is displeasing unto God!”

We invoke Saint Michael for protection from invasion by enemies and from civil war, and for the defeat of adversaries on the field of battle. He conquers all spiritual enemies.

Holy Scripture and Tradition give us the names of the Archangels:

Gabriel: strength (power) of God, herald and servitor of Divine omnipotence (Dan 8:16, Luke 1:26). He announces the mysteries of God.

Raphael: the healing of God, the curer of human infirmities (Tobit 3:16, 12:15)

Uriel: the fire or light of God, enlightener (3 Ezdras 5:20). We pray for him to enlighten those with darkened minds.

Selaphiel: the prayer of God, impelling to prayer (3 Ezdras 5:16). He prays to God for mankind.

Jehudiel: the glorifying of God, encouraging exertion for the glory of the Lord and interceding for the reward of efforts.

Barachiel: distributor of the blessings of God for good deeds, entreates the mercy of God for people.

Jeremiel: the raising up to God (3 Ezdras 4:36)

On icons the Archangels are depicted in according to the character of their service:

Michael tramples the devil underfoot, and in his left hand holds a green date-tree branch, and in his right hand a spear with a white banner (or sometimes a fiery sword), on which is outlined a scarlet cross.

Gabriel with a branch from Paradise, presented by him to the Most Holy Virgin, or with a shining lantern in his right hand and with a mirror made of jasper in his left. Raphael holds a vessel with healing medications in his left hand, and with his right hand leads Tobias, carrying a fish for healing (Tobit 5-8).

Rugaciune catre Sfantul Arhanghel Mihail

Sfinte si mare Arhanghele al lui Dumnezeu, Mihaile, care cel dintai intre ingeri stai dinaintea Treimii celei negraite, sprijinul si pazitorul neamului omenesc, care ai zdrobit in Ceruri cu ostile tale capul prea-trufasului diavol si rusinezi pururea pe pamant rautatea si viclenia lui, la tine alergam cu credinta si ne rugam tie cu dragoste: fii pavaza nestricata si coif tare Sfintei Biserici si neamului nostru dreptcredincios, pazindu-ne cu spada ta purtatoare de fulgere de toti vrajmasii vazuti si nevazuti.

Nu ne lasa pe noi, o, Arhanghele al lui Dumnezeu, fara ajutorul si ocrotirea ta, pe cei ce laudam astazi sfantul tau nume. Iata ca, desi mult gresiti suntem, nu voim sa pierim intru faradelegile noastre, ci sa ne intoarcem la Domnul, ca sa ne calauzeasca spre lucruri bune. Lumineaza mintile noastre cu lumina fetei lui Dumnezeu, care straluceste totdeauna pe fruntea ta ca un fulger la aratare, ca sa putem pricepe care este voia lui Dumnezeu, buna si desavarsita, in ceea ce ne priveste, si sa cunoastem toate cate se cuvine noua sa le facem si cate sa le trecem cu vederea si sa le

Uriel in his raised right hand holds a naked sword at the level of his chest, and in his lowered left hand "a fiery flame."

Selaphiel in a prayerful posture, gazing downwards, hands folded on the chest.

Jehudiel holds a golden crown in his right hand, in his left, a whip of three red (or black) thongs.

Barachiel is shown with a white rose on his breast.

Jeremiel holds balance-scales in his hand.

Each person has a guardian angel, and every nation also receives its own guardian angel from God (Dan. 10:13). When a church is consecrated, it also receives a guardian angel (Palladius, Dial. Ch. 10).

Programul Liturgic

Sambata, 4 noiembrie - Sambata Mortilor

Duminica, 5 noiembrie

8:45 AM Slujba Utreniei

9:30 AM Sfanta Liturghie

Marti 7, noiembrie

6:00 PM Slujba Privegherii pentru Sfantii Arhangheli

Miercuri, 8 noiembrie-

Soborul Sfantilor Arhangheli Mihail si Gavriil

9:30 AM Acatistul Sfantilor Arhangheli

10:00 AM Sfanta Liturghie Praznicala

Vineri, 10 noiembrie

6:30 PM Sfantul Maslu

Sambata, 11 noiembrie

6:00 PM Slujba Vecerniei

Duminica, 12 noiembrie

8:45 AM Slujba Utreniei

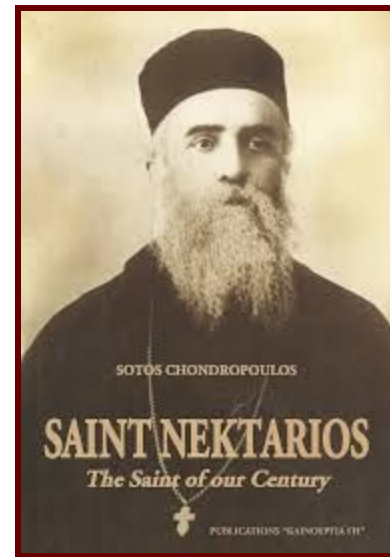
9:30 AM Sfanta Liturghie

12:30 PM Masa Festiva de HRAM

O, Sfinte Arhanghele Gavriil, desavarsit lucratorule, care cu numele si cu fapta marturisesti puterea Celui-Preainalt, catre putinatatea omeneasca apleaca-te cu ingaduinta, si vegheaza-ne in ceasul rugaciunii noastre, si calauzeste-ne spre implinirea a toata dreptatea, cu multimea harurilor anume incredintate tie, ca noi in puternicul tau ajutor cutezam a nădăjdui și ascultatoarei tale slujiri urmatori năzuim a ne face. Tu pe oameni cercetandu-i din neam in neam, cu bunele și cu relele noastre ne știi; de aceea te rugăm să fii răbdător cu nedesăvârșirile noastre, sprijinindu-ne ca de rele să ne lepădam, iar întru cele bune să sporim, căci de îndreptarea omului scris este ca și îngerii să se bucure. Deci pricina de bucurie înlesnește-ne să fim Puterilor cerești celor fără de trup, peste care Dumnezeu frunțas te-a rânduit, Voievod între Voievozii cei de sus. Fii bucuria noastră și învrednicește-ne să fim bucuria ta, ca întru Domnul bucuriei duhovnicești să ne veselim. Rugăciunile

Sfântul Ierarh Nectarie (1846-1920), făcătorul-de-minuni din Eghina (Egina), a fost Mitropolit al Pentapolei (Libia), director al Seminarului Rizareios și întemeietor al Mănăstirii Sfânta Treime, în insula Eghina. Cultul său ca sfânt al Bisericii a fost oficial recunoscut de Patriarhia Ecumenică din Constantinopol în anul 1961. Prăznuirea sa se face la data de 9 Noiembrie.

Fericitul ierarh Nectarie a fost un mare isihast și un mare lucrător al rugăciunii lui Iisus, care i-a adus multă pace, bucurie, blândețe și îndelungă răbdare. Pentru viața sa îmbunătățită, Dumnezeu l-a învrednicit pe Cuviosul Nectarie de harul Duhului Sfânt. Pentru aceasta mulți bolnavi și săraci alergau la biserica mănăstirii din Eghina și cereau ajutorul lui. Aceștia se vindecau cu rugăciunile fericitului Nectarie, căci Dumnezeu îl învrednicise de darul facerii de minuni.

Multe sunt minunile săvârșite în timpul vieții sale, așa că oamenii din Eghina l-au considerat protectorul și patronul lor spiritual, recunoscând deschis puterea sa de a face minuni, pe care o primise de la Dumnezeu. Minunile sfântului au fost multe. Cei posedați de demoni au fost mântuiți, cei paralizați au putut din nou să își folosească membrele atrofiate, membrele celor ologi au fost îndreptate, cei care se aflau în pericol pe mare au fost protejați, și, în cazul fiecărei nenorociri, sfântul Nectarie s-a arătat ca fiind un grabnic ajutor și un neobosit protector. Numele lui a devenit cunoscut în fiecare colț al lumii, astfel încât vestea minunilor lui a ajuns până la capătul lumii. Cei din Grecia, Europa și America de Nord care l-au urmat cu

noastre du-le la Dumnezeu cu iutimea aripilor tale și de vestirea ta mantuitoare nu ne lipsi pe noi, Binevestitorule, ca pe unii ce nadajduim cu ravna duhului să biruim neputințele cele trupești și ingerilor asemanători să ne facem, ca dimpreună cu ostirile cerești și cu cetele dreptilor, spre împărăția luminii celei neînserate catând, din tot sufletul și cu tot cugetul nostru să aducem multamita, lauda și închinaciune Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimea cea de-o-ființă și nedespartită, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

SFINTII ARHANGHELI VINDECA UN OM POSEDAT

In anul 1916, a venit în mănăstirea athonită Dionisiu un oarecare tânăr din Atena, pe nume Stavros, ce se trăgea dintr-o familie bogată și de vază. După ce a stat câteva zile la noi în mănăstire, a început să se manifeste în el lucrarea diavolească. Făcea tot felul de neorânduiri, psalmodia, cânta diferite cântece lumești. Pe monahii care se apropiau de el și-l sfătuiau să se potolească și să se liniștească, el îi mustra și le descoperea păcatele. Un oarecare monah, înainte de a se apropia de cel demonizat, a mers mai întâi la duhovnic și s-a spovedit, pentru ca nu cumva demonul din el să-i facă cunoscute păcatele. Numai după aceea s-a îndreptat spre el rostind în mîntea sa

credință, l-au găsit ca fiind mult folositor. A apărut, de asemenea, în visele multora, ajutându-i la nevoie. Multe biserici au fost puse sub ocrotirea sa.

Biserica din Hania, Creta, având o parte din moaștele sfântului, a consemnat multe minuni săvârșite de Sfântul Nectarie pentru cei care i-au venerat moaștele cu ardoare.

Renumele sfântului a crescut mereu datorită minunilor pe care le săvârșea. Precum am menționat deja, darul lui de a face minuni, prin urmare, s-a manifestat încă de când era în viață.

Era o femeie care suferea de dureri îngrozitoare de cap și care nu reușea să găsească un leac la doctori. Ea a mers la sfânt, care a rostit o rugăciune ce a avut efect vindecător pentru dânsa.

Un bărbat din Lamia, care suferea de nebunie, a mers la sfânt. După ce Sfântul Nectarie a citit rugăciuni de exorcizare deasupra capului său, el a fost mântuit și s-a întors în patria sa natală sănătos și slăvindu-l pe Dumnezeu.

Una dintre mamele suferea de o paralizie care îi afecta capul. Când sfântul ținea Sfânta Liturghie, în momentul în care el împărțea, ea a văzut că strălucea de lumină divină. A ezitat să se apropie și el a înțeles. Dar a întrebat-o: „De ce nu te apropii? Apropie-te”. Atunci ea a luat Sfânta Împărțășanie din mâinile sfântului. El i-a atins ceafa și numaidecât dânsa a fost eliberată de boala ei, prin intervenția minunată a sfântului.

O fetiță de șapte ani din satul Halasmene suferea de ani de zile de o febră foarte mare care nu înceta. Părinții au adus-o pe fată dinaintea sfântului, care a vindecat-o complet.

O altă fecioară, care era logodită, suferea de o boală neuropată, altfel spus, delir. Sfântul a simțit că ea era victima magiei și a unei energii și influențe satanice. Ea a mers la sfânt și s-a spovedit. După ce sfântul a citit anumite rugăciuni deasupra capului ei și și-a pus veșmintele arhieresti deasupra ei, ea a fost mântuită prin darul lui Dumnezeu invocat de Sfântul Nectarie, făcătorul de minuni.

Au fost consemnate nenumărate vindecări miraculoase ale unor boli considerate incurabile..

Multe dintre aceste miracole s-au produs prin intermediul uleiului de la candela care veghea mormântul său (după mutarea sfântului la Domnul), sau prin așezarea icoanei sfântului lângă pacient. Și o serie de medici și oameni de știință au recunoscut

Acatistul Maicii Domnului. Atunci demonul s-a sălbăticit și i-a spus: „Fugi de lângă mine, călugăre, căci mă ard cuvintele pe care le spui! Ah, ce să-ți fac? Te-ai dus repede și ai pâlăvrăgit totul duhovnicului?” Și a amuțit, fără să mai adauge ceva.

La privegherea Sfinților Arhangheli atât de mult l-a tulburat demonul la arhondaric, încât l-a ridicat la înălțime și îl învărtea în aer. Aceasta s-a petrecut la Cântarea a noua, când se cânta: „Ceea ce ești mai cinstită...”. Când se cântau Laudele, „Toată suflarea...” a suspinat adânc și, scăpând din mâinile celor care îl păzeau, a coborât scara arhondaricului și s-a îndreptat în fugă înspre scara bolniței, voind să se arunce jos, în mare, așa cum ne-a spus după aceea.

Mai târziu, după ce și-a revenit, ne-a povestit că atunci când a ajuns în dreptul locului unde sunt pictați Sfinții Arhangheli, a văzut o mână mare care l-a împiedicat să mai înainteze și l-a ținut pe loc. După ce a fost prins de frații care alergau după el, egumenul mănăstirii a poruncit preoților să meargă să-i citească rugăciuni și exorcisme. În urma rugăciunilor cel demonizat s-a liniștit și și-a venit în sine.

(Monahul Lazăr Dionisiatul, Povestiri Dionisiate, traducere de ieroschim. Ștefan Nuțescu, editura Evanghelismos, București, 2012, pp. 170-172)

SFINȚII ARHANGHELI ÎN VIAȚA NOASTRĂ DE ZI CU ZI

și au mărturisit minunile săvârșite de Sfântul Nectarie.

După chemarea la Domnul a sfântului, o fecioară, Constantina Makris, din Kokla, Teba, în anul 1922, a căutat izbăvirea de un duh necurat care o chinuia încă de când era fetiță. Părinții ei au auzit de minunile și puterea taumaturgică a sfântului, așa că au venit cu credință arzândă, împreună cu fiica lor aflată în suferință, la Eghina pentru a cinsti mormântul sfântului ierarh. Constantina s-a închinat la mormântul sfântului și a stat câteva zile la mănăstire. A redobândit sănătatea pe care și-o dorea atât de mult, slăvindu-L pe Dumnezeu și pe Sfântul Nectarie, făcătorul de minuni. Apoi Constantina a luat hotărârea de a rămâne la mănăstire și de a se afierosi cu totul lui Dumnezeu devenind maică. I s-a dat numele de Cecilia.

O altă fecioară, orfană de la o vârstă fragedă, s-a dus să locuiască cu mătușa ei, Anna Yannikios. Dintr-o dată, în ianuarie 1925, a fost posedată de un duh necurat care o tortura într-un mod înfiorător. De fiecare dată când demonul răuvoitor auzea numele de Nectarie, îi provoca victimei sale convulsii. Rudele fecioarei nu puteau să fie martore la tirania la care ea era supusă. Era în mai, în ziua de Rusalii, când au decis să o ducă la mormântul sfântului și să caute un leac. Când au ajuns la mănăstire, demonul i-a provocat fetei convulsii violente și a fost necesar ca maicile să o lege cu frânghii și să o ducă la mormânt. Numai martorii oculari au putut descrie cât de cât adecvat răutatea demonului care o domina pe biata fecioară. Atunci mormântul sfântului a început să „vibreze”! După ce a trecut ceva timp, duhul cel rău a eliberat-o pe fată.

Atunci fecioara a decis să se consacre cu totul Domnului. A dorit să rămână maică la mănăstire și i s-a dat numele Metrodora.

O altă femeie, pe nume Stella Mavrakis, mătușa unui copil în clasa întâi a școlii primare, pe nume Hercules Mavrakis, a oferit următoarea relatare. Era anul 1952 când nepotul ei, Hercules, având atunci șase ani, a fost înscris la Școala Nr. 9 din Hania, Creta. În luna mai, el s-a jucat afară, în fața casei sale. Și-a servit cina în acea seară și s-a dus la culcare fiind perfect sănătos. Dimineață, mama sa, Marina Mavrakis, a încercat să îl trezească pentru a merge la școală, dar l-a găsit paralizat. A chemat imediat doctorul, Constantine Hiotakis, care a

In raport cu lumea, îngerii au misiunea de a împlini porunca lui Dumnezeu în lucrarea de mântuire a oamenilor, pentru întemeierea și desăvârșirea împărăției lui Dumnezeu. Astfel ei anunță Nașterea Mântuitorului, îl servesc după ispita din Grădina Ghetsimani, la înviere și înălțare, și-L vor însoți și la a doua Sa venire; anunță nașterea Sf. Ioan Botezătorul, îi ajută pe Apostoli. Ingerii îi ajută și îi ocrotesc pe dreptii Vechiului Testament: Avraam, Lot, Iacob, Ilie, Daniel etc. Ei se bucură de întoarcerea păcătoșilor (Luca 15, 10). Scriptura spune: „Oare nu sunt toți îngerii duhuri slujitoare, trimiși să slujească pe toți cei ce vor fi moștenitorii mântuirii?” (Evrei 1, 14). Ingerii sunt trimiși spre slujire tuturor celor ce cred în Hristos; fiecare credincios viețuiește sub călăuzirea unui înger păzitor (Matei 18, 10). Ba mai mult, îngerii sunt călăuzitorii oamenilor și ai popoarelor. Ei îi îndeamnă pe oameni să- L iubească și să-L slujească pe Dumnezeu și îi ajută să reziste în fața ispitelor celui rău. El ajută la întărirea credinței și a evlaviei credincioșilor și a întăririi lor în viața în Iisus Hristos.

Credința în îngerul păzitor de la Botez o mărturisesc Biserica și mulți Sfinți Părinți. Sfinții Părinți văd unitatea creației în faptul că îngerii au fost creați pentru a sluji planului de mântuire a oamenilor, plan care este gândit de Dumnezeu din veci. Aceasta nu înseamnă că

diagnosticat pacientul cu tuberculoză cerebrală acută. A menționat că nu există nici o speranță a vreunui leac sau a supraviețuirii, și ca nu va mai trăi decât câteva ceasuri. Împotriva dorinței părinților, doctorul a făcut o puncție în coloana vertebrală. Examinarea fluidului a dezvăluit că diagnosticul doctorului fusese corect. Mătușa, cerându-i doctorului să îi vorbească între patru ochi, s-a plâns de maniera dură în care le-a declarat părinților că nu mai există nici o nădejde. În timp ce mătușa micuțului se îndrepta către farmacie, și-a amintit de faima Sfântului Nectarie, care era venerat chiar și în Creta. Atunci și-a amintit că era o familie de localnici care aveau o icoană a făcătorului de minuni. I-a vizitat și i-a implorat cu lacrimi să îi împrumute icoana, ca să poată face semnul crucii cu ea deasupra nepotului ei. Chiar în momentul în care mătușa lui cerea icoana, nepotul a strigat brusc la bunica și mama lui: „Încetați să mai plângeți, și mă voi face bine. Sfântul Nectarie mi-a spus asta”. Ambele femei l-au întrebat: „Dar când, copile, și cum ți-a spus el asta?” Băiatul a răspuns: „Sfântul a venit aici. Mi-a apărut în chip de bătrân cu o barbă foarte lungă. M-a mângâiat pe obraz și mi-a spus: ,Spune-le bunicii tale și mamei tale să nu mai plângă. Eu te voi face bine. Nu îl asculta pe doctor. Mătușa ta s-a dus chiar acum să aducă...”. Chiar atunci mătușa a intrat în casă cu icoana și medicamentul. Înainte ca mătușa să urce al doilea și al treilea rând de scări care duceau către cameră, tânărul Hercules a strigat: „Mătușa mea Stella îl aduce pe Sfântul Nectarie!” Când mătușa a intrat în cameră, s-a mirat cum de a știut băiatul aceasta și l-a întrebat. El a exclamat: „Sfântul mi-a spus!” Atunci ea s-a apropiat cu icoana și a făcut cu ea semnul crucii deasupra capului lui Hercules. Apoi el i-a spus mătușii sale ce văzuse. Icoana a fost apoi strecurată în interiorul cămășii de noapte a băiatului, pe pieptul lui. După ce a fost binecuvântat de icoană, mâinile lui lipsite de simțire au început să se miște încet. Le-a adus până la icoană, a prins-o și a strâns-o în brațe. Apoi și-a înclinat capul către dreapta și a căzut într-un somn adânc. L-au lăsat să se odihnească în timp ce au ars tămâie în cameră și au citit rugăciuni de invocare a ajutorului sfântului. După două ore, băiatul și-a revenit și a strigat: „M-am făcut bine!” S-au grăbit cu toții la căpătâiul lui și au tras păturile de pe el. Își mișca toate membrele. Chiar în acel moment, doctorul, deși nu

îngerii nu ar fi fost creați și pentru propria lor fericire, ca și oamenii. Dar fericirea și-o asigură și unii și alții într-o comuniune a tuturor. Iar în această comuniune îngerii, ca ființe superioare, au un anumit rol de ajutorare a noastră. Însă prin aceasta, deși dintr-un punct de vedere sunt superiori oamenilor, ei se fac slujitori ai mântuirii acestora și astfel ai misiunii acestora de a spiritualiza creația văzută. Toată această lucrare se realizează în comuniunea pe care îngerii o întrețin cu oamenii". Cu multă măiestrie se exprimă în acest sens și Sf. Grigorie Palama: „Înainte și pentru noi Dumnezeu a creat pe îngeri, pe care-i trimite să slujească aceluia care, cum vorbește Pavel (Evrei 1, 14), o să moștenească mântuirea”.

Prin intermediul îngerilor, oamenii se împărtășesc de infinitatea luminoasă și plină de viață, și de bucuria ce izvorăsc din Dumnezeu și astfel ei ajung să se apropie și mai mult de Acesta.

Îngerii, ca ființe spirituale, au o anumită superioritate față de oameni și, cu toate acestea, ei devin slujitori ai mântuirii oamenilor. Între această calitate ființială a lor și misiunea pe care o au de îndeplinit din partea lui Dumnezeu, pentru lume și pentru oameni - de a-i sluji în perspectiva mântuirii -, nu există nici o contradicție sau incompatibilitate.

„Cel mai mare slujește adeseori celui mai mic, mai ales când își vedește mărirea sa, prin misiunea importantă pe care o împlinește prin aceasta. Altfel slujesc cuiva cele inferioare și altfel cele superioare. Cele inferioare slujesc pentru a se împărtăși de superioritatea celor superioare, sau dintr-o necesitate de ascultare, sau dintr-o dependență implicată în minusul existenței lor. Cele superioare slujesc din conștiința unei răspunderi, a unei datorii de a le ajuta pe cele inferioare, de a le face parte aceluia de surplusul lor de existență sau de dar”.

Deși oamenii sunt mai mult după chipul lui Dumnezeu decât îngerii, pentru ei vin îngerii să slujească, să-i apropie de Dumnezeu și împreună, îngerii și oamenii, să-L preamărească, să-L slujească și să-L iubească pe Acesta și să-L împlinească voia Sa cea sfântă și bună. (Pr. Prof. dr. Ioan

fusesse chemat, a venit în vizită. A spus că a venit să fie alături de băiat până la sfârșit. Chiar și în timp ce se apropia de casa familiei Mavrakis, se gândea că va găsi copilul deja mort. Când a intrat în casă și a găsit totul în liniște și pace, a întrebat pe una din rudele băiatului: „Cum este Hercules?” Atunci l-a auzit chiar pe băiat răspunzând: „Sunt bine”.

Doctorul l-a examinat și i-a spus: „Nu te bucura de această îmbunătățire bruscă; uneori apare chiar înaintea morții”. Apoi a plecat, spunând că în câteva zile totul se va sfârși. A mai venit să îl viziteze pe băiat încă de două ori într-o perioadă de opt zile. În ziua a treia, el a spus: „Băiatul poate să mănânce”.

Abia în ziua a opta a recunoscut: „El nu mai are nevoie de mine”. Abia atunci a admis că numai un miracol l-a putut vindeca pe băiat. Astfel, Hercules Mavrakis s-a bucurat de redobândirea sănătății prin intermediul ajutorului minunat al Sfântului Nectarie.

După zilele de Paști, vasul cu aburi Corinthia a tras în portul Eghina. La bord se afla Ioannis Kriaris, un membru al echipajului, împreună cu soția lui, Katherine. Aceștia locuiau în Atena. El făcea un pelerinaj la mănăstirea sfântului pentru a se închina moaștelor lui. Primise o mare binefacere din partea cuviosului Nectarie și dorea să ofere în dar un vapor mic din aur realizat pentru a comemora un

eveniment minunat. El a povestit următoarele: în martie 1956, vasul cu aburi ieșise din apele Italiei când s-a produs o ruptură în porțiunea de carenă din spatele etamboului. S-a ridicat imediat tot echipajul în picioare. Kriaris, știind că se aflau în pericol de a se scufunda, a invocat cu credință puternică intervenția rapidă a Sfântului Nectarie pentru a salva echipajul și carena vasului. Sfântul, recunoscut ca fiind grabnic ajutorător celor credincioși și virtuoși, a apărut dinaintea căpitanului vasului și l-a liniștit, spunând: „Nimic nu i se va întâmpla nici echipajului, nici vasului, deoarece eu vă voi ajuta”.

Apoi, într-o mod minunat el a improvisat un acoperiș pentru carenă care i-a ferit de pericol. În ciuda vremii rele, ei au ajuns în primul port italian integri și nevătămați. Acolo au reparat ruptura. Cu lacrimi în ochi, oamenii îl slăveau pe Sfântul Nectarie și îi mulțumeau din inimă pentru că i-a salvat de la înec.

Multe alte minuni au fost consemnate în diferite cărți, dezvăluind prezența și asistența miraculoasă și taumaturgică a sfântului în fiecare parte a lumii pentru cei care l-au chemat cu smerenie și credință. Sunt foarte bine documentate

*Tulcan-Teologia dogmatică ortodoxă, Vol I;
Editura Basilica)*

ROLUL SFINTILOR INGERI

Cum viețuiesc îngerii, cum se înfățișează înaintea lui Dumnezeu și cum se arată oamenilor? Noi, ortodocșii, avem privilegiul unic să cunoaștem din cărțile liturgice conținutul aghiologic, dogmatic și moral al sărbătorii de azi. Într-adevăr, avem în cultul nostru și cerul, și pământul.

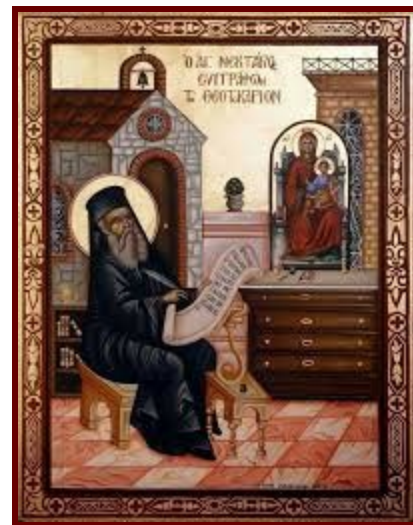
De aceea oamenii care nu au o legătură ființială cu slujbele bisericești sunt, de obicei, seci, fără chef, slăbănogi, molateci, iar viața lor este alcătuită din diferite întâmplări mărunte, care le umplu conștiința și memoria. Orizontul lor este îngust, pentru că nu au vederea lucrurilor inteligibile și cerești. Prin urmare, pentru noi, monahii, slujba zilnică este o mare binecuvântare, pentru că avem în fiecare zi comuniune cu sfinții, dar și cu Domnul și cu Născătoarea de Dumnezeu. Slujbele dese ne lărgesc orizontul și fac ființa noastră să urce de la pământ la cer.

Înainte de a vedea slujba și citirile ei, să spunem ce sunt îngerii și când au fost creați. Sfânta Scriptură nu relatează când și cum au fost creați îngerii. Noi, în mod tipologic și umbros, tragem câteva concluzii din textele ei. Astfel, vedem că îngerii sunt minți, duhuri, ceva asemănător cu Dumnezeu cel imaterial. Desigur, nu sunt asemenea cu Dumnezeu, se deosebesc mult, pentru că nu sunt atât de imateriali ca Dumnezeu. Ei au o anumită materialitate, o

cazurile de izbăvire a celor posedați de demoni, de vindecare de sterilitate și de salvare din situații periculoase. Vindecările de cancer în orice parte a corpului sunt binecunoscute. Sfântul a fost și este, de asemenea, invocat pentru a vindeca pe mulți de surzenie, bâlbâială, fracturi, paralizie, poliomielită, artrită, febră, hemoragie, pietre și prostatită, de care el însuși a suferit când era în viață. Meningita, migrenele, ulcerul, cangrena și tuberculoza, toate „fug” din calea Sfântului Nectarie, pentru care absolut nimic nu este incurabil. Nenumărate minuni au fost consemnate în România, Australia, Canada, Anglia, Europa, Africa de Sud și Statele Unite. Acum, ca și atunci când era în viață, sfântul este neobosit în a împărți binefaceri pentru cei care se află în nevoi sau în suferință, întotdeauna întru slava lui Dumnezeu.

Creștinii imploră intervenția minunată a ierarhului și făcătorului de minuni, Sfântul Cuvios Nectarie, și pentru a ocroti pe ortodocși de atacul ereziei, împotriva căreia, în timpul vieții sale, a luptat și cuviosul părinte din greu pentru a-i păzi pe cei credincioși. Prin urmare, noi cinștim pe acest iubitor de virtute, care apare și în vremea noastră ca vindecător al tuturor tipurilor de boli, izbăvitor, salvator în orice situație și grabnic ajutorător pentru cei aflați în nevoi și care au cerut mijlocirea lui în fața lui Hristos. (www.doxologia.ro)

MINUNEA DIN COPILARIA SFANTULUI NECTARIE DIN EGHINA

anumită grosime, dar nu sunt și materiali ca omul. Se deosebesc mult și de Dumnezeu, și de om, se află între Dumnezeu și om, iar omul se află între îngeri și restul firii create și muritoare. Pentru că îngerii sunt oastea împăratului ceresc, ei au o anumită organizare și conducere. Nu sunt o turmă, pentru că Dumnezeu este Dumnezeul ordinii și al buneii rânduieli, iar rânduiala potrivită cu ordinea, cu buna-cu- viință, cu diferitele vrednicii este valabilă în toate laturile împărăției cerurilor, al cărei antitip este Biserica. Sfinții Părinți, având Duhul lui Dumnezeu, ne-au vorbit și despre îngeri în scrierile lor de-Dumnezeu-insuflăte, adevărate și mai presus de orice criteriu și temeii omenesc. Unii dintre Părinți împart cetele îngerești în diade, alții în triade, și spun că fiecare ceată are conducătorul ei. În Sfânta Scriptură însă, împărțirea cetelor îngerești nu este clară. Sfânta Scriptură și cei dintâi autori care au scris despre îngeri, precum Sfântul Dionisie Areopagitul, Sfântul Maxim Mărturisitorul, Sfântul Nichita Stithatul și, în general, toți Părinții, recunosc că există cete conduse de către un mai-mare al fiecărei cete, mai precis vorbesc despre nouă cete de îngeri .

Apostolul Pavel spune că „lupta noastră este împotriva începătorilor, a stăpânilor și a stăpânilor lumii întinericului acestui veac“ (Ef. 6, 12). De aici tragem concluzia că este vorba de două cete îngerești, din care se vede că a căzut un mare număr de îngeri și au ajuns demoni. Alți Părinți spun că o ceată întregă, a zecea, al cărei conducător era Lucifer, a căzut în întregime. Îngerii acestei cete au fost luați cu sine de mai-marele cetei lor; iar aceasta este un lucru firesc. La fel se întâmplă și cu oamenii. Alți Părinți însă, întemeiați pe textul Apostolului Pavel și pe alte texte, spun că au căzut îngeri din toate cetele, pentru că toate cetele alcătuiesc o singură oștire, iar răul s-a transmis peste tot. Cetele sunt nouă: Heruvimii, Serafimii, Tronurile, Domniile, Puterile, Stăpâniile, Incepătoriile, Arhanghelii și îngerii. Dintre arhangheli, cunoaștem doi: pe Mihail și pe Gavriil. Mihail a stat înaintea adunării îngerești și a spus: „Să luăm aminte!“ și îndată a încetat răzmerița în cer; și de aceea deține un loc vizibil în inimile noastre și în slujba noastră bisericească de azi. Probabil că tot arhanghel era și Lucifer - potrivit altora, era mintea cea mai deosebită a celei de-a zecea cete, sau a primei cete, în ordinea ierarhică - de aceea și Mihail a luat de îndată măsurile necesare.

Dintre îngeri, îi cunoaștem, de asemenea, pe Azuria, care este un simplu înger, pe Rafail și pe Misail. Nu-i cunoaștem însă pe toți îngerii. În literatura apocrifa sunt consemnate numele multor îngeri. Biserica

Ar trebui să începem cu o minune neconventională, petrecută în copilăria Sfântului. De multe ori oamenii încadrează la categoria minuni numai întâmplări spectaculoase, vindecări, învieri, exorcizări. Si pierd din vedere minunile smerite, care au însă valoarea și importanta lor.

Anastasiu (acesta a fost numele de botez al Sfântului Nectarie) a avut o copilărie foarte grea: foame, frig, singurătate, durere. Durere, foame, lacrimi. Si iară lacrimi, singurătate, durere. Ce copilărie poate fi mai tristă decât aceasta? Trebuie spus că singurătatea sa nu era o singurătate ca cea pe care o trăiește omul zilelor noastre: diferența este enormă. Micul Anastasiu credea cu putere în Dumnezeu. Si oricât de tare l-ar fi apasat rautatea oamenilor, el nu contenea să își ridice ochii spre Dumnezeu.

Si Dumnezeu i-a primit rugăciunile.

Intr-o noapte, Hristos i s-a aratat în vis, si l-a întrebat de ce plange neconținut. Sufletul copilului era însă atât de pătruns de amaraciune, încât nu a putut să răspundă la întrebare. Dar, trezindu-se din somn, Anastasiu a scris următoarea scrisoare: „Hristoase al meu, m-ai întrebat de ce plâng. Mi s-au rupt hainele, mi s-au prapadit încălțările de mi-au ieseit degetele afara și mor de frig. Mi-e foarte frig acum iarna. M-am dus aseara la stăpânul meu și m-a alungat. Mi-a spus să scriu acasă, alor mei, să-mi trimită ei. Hristoase al meu, de atata amar de vreme muncesc aici și n-am trimis maicii mele nici un banut... Acum, ce să mă fac? Cum să o scot la capăt fara haine? Tot muncind, s-au rupt. Iarta-mă că Te necăjesc. Mă închin Tie și Te iubesc eu, robul Tau, Anastasiu.”

A pus scrisoarea într-un plic, și pe plic a scris adresa destinatarului: „Pentru Domnul nostru Iisus Hristos - în ceruri”. Conteaza mai puțin ce s-a întâmplat după ce a scris aceasta scrisoare. Important este că a scris-o. Important este că a avut nadejdea că aceasta scrisoare va ajunge la destinație.

Sfântul Nectarie ne învăța nu să întrebăm „de ce?”, ci să cerem ajutorul dumnezeiesc. Sfântul Nectarie ne arata că nici lipsa hranei, nici lipsa hainelor sau a încălțărilor nu trebuie să ne îndepărteze de Dumnezeu. Ci cu cât mai mari sunt încercările cu atât mai mare trebuie să ne fie credința.

noastră are obiceiul să nu se preocupe de aflarea celor pe care nu ni le spun Sfintele Scripturi. Despre arhangheli avem o oarecare cunoștință, dar nu știm precis cum este organizată cealaltă parte a ierarhiei cerești.

Pe temeiul organizării iconice a ierarhiei cerești de către Sfântul Dionisie, care are un corespondent cu adevărul din cer, a fost organizată și ierarhia pământescă. Astfel, avem arhieriei, preoți, diaconi, monahi, mireni și celelalte trepte. Treptele preoției au, prin urmare, un corespondent cu cetele îngerilor. Despre legătura oamenilor cu îngerii și despre caracteristica fiecărei cete îngeresti vorbește și Sfântul Nichita Stithatul. El încearcă să stabilească un sistem de desăvârșire a omului, pornind de la viața omenească, trecând la viața duhovnicească a îngerilor și, apoi, la treapta desăvârșită a îndumnezeirii, care este dinamică și fără de sfârșit. Adică, omul este purtat neîntrerupt către ea, dar nu o atinge niciodată. Îndumnezeirea noastră nu este naturală, este după har. Prin harul lui Dumnezeu are loc înaintarea noastră, absorbirea a tot mai multă energie dumnezeiască și asemănarea cu Dumnezeu.

În legătură cu natura schimbătoare a îngerilor, nu există nicio îndoială că îngerii au fost, la fel ca omul, schimbători după fire, dar neschimbători după har, prin darul lui Dumnezeu. Desigur, mai mult îngerii sunt neschimbători, pentru că sunt numai minți, în timp ce omul este și trup, iar faptul de a fi schimbător conduce spre îndumnezeire, dar poate conduce și spre stricăciune, spre moarte.

Omul a fost făcut nemuritor și neschimbător prin har, dar schimbător și muritor prin fire. Dacă ar fi trăit viața naturală pe care i-a dat-o Dumnezeu, s-ar fi schimbat numai spre Dumnezeu. Faptul că omul a fost făcut după chipul lui Dumnezeu înseamnă că a fost făcut asemănător cu Dumnezeu și, prin urmare, L-ar fi absorbit neîncetat pe Dumnezeu și ar fi ajuns tot mai asemănător cu El. Dacă însă nu ar fi trăit viața pe care i-a rânduit-o Dumnezeu, atunci urma să piardă această posibilitate și să cadă în deplina stricăciune, adică să ajungă la moarte. Moartea la care s-a supus omul este corespondentul a ceea ce a pășit îngerul când a pierdut legătura sa cu Dumnezeu. Cu îngerul și cu omul s-a întâmplat exact același lucru: nu și-au folosit însușirea naturală și au pierdut harisma pe care le-a dat-o Dumnezeu. Dumnezeu nu le-a luat-o, ci ei înșiși s-au îndepărtat de Dumnezeu. Așa cum, dacă ne îndepărtăm de o sursă luminoasă, ne aflăm în afara acțiunii ei luminoase, tot așa și omul, și unii dintre îngeri s-au găsit în afara darului dumnezeiesc, în afara harului.

Si totusi ce s-a intamplat dupa ce Anastasie a scris scrisoarea?

Dumnezeu a intervenit intr-un mod smerit. Daca scrisoarea ar fi ajuns la posta, poate ca vreun postas ar fi aruncat-o, sau poate ca si daca ar fi citit-o, tot nu ar fi putut sa il gaseasca pe expeditor pentru a-l ajuta.

Dar Dumnezeu a randuit ca un negustor sa se ofere sa duca scrisoarea la posta, pentru a-l scuti pe Anastasie de drum, caci afara era frig. Citind pe plic destinatarul scrisorii, negustorul a fost curios sa citeasca scrisoarea. Si, citind-o, si-a dat seama ca din randuiala lui Dumnezeu ajunsese sa o citeasca. A facut un colet cu haine, incaltari, mancare si bani, si l-a trimis lui Anastasie impreuna cu o carte postala pe care scria: „De la Hristos, pentru Anastasie”.

Coletul nu ar fi fost trimis daca Anastasie nu ar fi scris mai intai scrisoarea. Am putea spune: „Si nici scrisoarea nu ar fi fost scrisa daca Hristos nu i S-ar fi aratat in vis, si nu l-ar fi intrebat de ce plange”. Dar tot asa am putea spune si ca nici Hristos nu i S-ar fi aratat daca el nu i S-ar fi rugat, vreme indelungata si nu si-ar fi pus nadejdea in ajutorul dumnezeiesc.

Sfântul Nectarie ne invata sa ne rugam lui Dumnezeu. Nimic nou, nimic iesit din comun. Invatatura aceasta se regaseste in aproape toate cartile religioase.

Sfântul da marturie prin propria viata ca Hristos nu lasa rugaciunile fara raspuns, ca Hristos raspunde in chip minunat la cererile credinciosilor.

Ce vom face, deci? Vom scrie cu toti scrisorii catre cer? Da, vom scrie. Asa cum au scris toti crestinii, inca de la intemeierea Bisericii.

Scrisorile noastre sunt rugaciunile. Scrisorile noastre sunt scrise uneori cu lacrimi, alteori cu bucurie, uneori cu mahnire, alteori cu recunostinta.

Sa avem curajul de a-i scrie lui Dumnezeu, sa avem curajul de a-i scrie Maicii Domnului, sa avem curajul de a le scrie sfintilor.

Si sa nu deznadajduim daca ajutorul nu vine atunci cand vrem noi. Daca noi ii cerem, Dumnezeu il va trimite cu siguranta.

Anastasie a rabdat vreme indelungata inainte ca suferinta sa sa primeasca usurare. Dar aceasta suferinta nu a ramas neroditoare: a fost treapta a sfinteniei.(www.sfantulnectarie.ro)

Există însă o deosebire între căderea îngerilor și a omului. Când a păcătuït Lucifer, cu toată ceaia lui sau cu îngerii din toate cetele, a păcătuït cu voia lui proprie, adică a inventat păcatul. Nu a ales dintre două lucruri care existau, ci cu voia lui proprie a inventat și a ținut ca pe o proprietate moartea, căderea, existența demonică. Demonul s-a îndepărtat în mod conștient de Dumnezeu și L-a tăgăduït, zicând: „Nu te vreau, Dumnezeule! Eu singur mă autoproclam Dumnezeu.” Dumnezeu n-a putut să-i ia ceea ce îi dăruise, libertatea și dreptul de a se conduce, pentru că îngerii sunt și ființe conducătoare, așa cum, în mod corespunzător, este și ierarhia bisericească. În calitate de ființe conducătoare și libere, nu e cu putință să înceteze să mai aibă această însușire, și de aceea i-a lăsat să cadă.

Demonii au murit definitiv, și de aceea nu mai pot să se înalțe către Dumnezeu, nu-și mai pot recăștiga orientarea către Dumnezeu, pentru că nu au vrut, nu vor și niciodată nu vor vrea aceasta. Continuă însă să-și exercite vrednicia conducătoare pe care le-a dăruit-o Dumnezeu, cu diferența că le-a limitat-o la hotarele temporale ale vieții omenești. Când toate se vor întoarce la Dumnezeu, atunci demonul nu va mai putea să facă nimic, și de aceea este numit „stăpânitorul lumii” (In. 12, 31). În această viață, în timp ce Biserica se luptă atât de mult, în timp ce Dumnezeu suferă pentru om, în cele din urmă biruința vremelnică este a lui satana. Biruința lui Dumnezeu, pentru El și pentru noi, este păstrată pentru mai târziu. Biruința este câștigată de fiecare dintre noi care o vrea, dar Dumnezeu își păstrează dreptul ca în ziua aceea să-l zdrobească definitiv pe diavol și să pună capăt stăpânirii lui. Atunci satana va fi un soldat prizonier, un rob pe veci. De asemenea, Dumnezeu nu a înlăturat faptul ca diavolul să se poată schimba spre păcat. Prin neîncetata înaintare a răutății și a împotrivirii față de Dumnezeu, diavolul continuă să cadă și să ajungă din ce în ce mai demonic.

Îngerii care nu au căzut, refuzând prin „Să luăm aminte!”, cu voia lor proprie, să se predea acestei hotărâri a lui Lucifer, au cerut de la Dumnezeu să-i facă neschimbători, pentru că i-a cuprins frica înaintea căderii demonilor. Se gândeau ca nu cumva să pățească și ei la fel. Iar Dumnezeu, cinstindu-le în același timp libertatea, le-a dat ca răsplată harisma de a nu se mai schimba spre păcat, pentru că o doreau. Se pot însă înălța spre stări mai înegerești și mai dumnezeiești. Cu ei se întâmplă exact contrarul a ceea ce s-a întâmplat cu demonii. Prin urmare, dreptatea lui Dumnezeu a fost desăvârșită când le-a dat îngerilor puterea de a nu se mai schimba spre

RUGACIUNE CATRE SFANTUL NECTARIE TAUMATURGUL

O, preasfinte și întru tot lăudate, mare făcătorule de minuni Nectarie, primește această puțină rugăciune de la noi, nevrednicii robii tăi, căci către tine, ca la un adevărat izvor de tămăduiri și grabnic folositor și ajutor preaminunat scăpând și către sfânt chipul icoanei tale privind, cu

lacrimi fierbinți ne rugăm ție: vezi, Sfinte, durerile noastre, vezi sărăcia și ticăloșia noastră. Vezi rănile sufletelor și ale trupurilor noastre. Ne rugăm ție, Sfinte Ierarhe Nectarie, grăbește de ne ajută cu neîncetatele și sfintele tale rugăciuni și ne sprijinește pe noi, robii tăi. Ia aminte la suspinele noastre și nu ne trece cu vederea pe noi, ticăloșii și scârbiții, că știm, Sfinte al lui Dumnezeu, că și după mutarea ta din viața aceasta trecătoare cine a năzuit la ajutorul tău și cu credință ți s-a rugat nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat întru ajutor și nu l-ai auzit? Sau cine, în dureri fiind și alergând spre ajutorul tău, nu i-ai ușurat suferința? Minunile și ajutorul tău ne-au făcut și pe noi, ticăloșii și scârbiții, să te chemăm să ne vii în ajutor. Știm, o, alesule ierarh, de mulțimea tămăduirilor pe care le-ai făcut, nou doctor fără-de-arginți arătându-te. Nu cunoaștem nici suferință și nici durere pe care să nu le poți alina. Nu cunoaștem nici o boală căreia tu să nu îi poți aduce tămăduire, dar mai mult decât atât, nu numai că ai tămăduït boli despre care doctorii ziceau că nu pot fi tămăduite, ci și pe mulți bolnavi i-ai ajutat să se întărească în credință și în răbdare, și să ia plată de la Dumnezeu pentru osteneala lor. Îngenunchind, ne rugăm ție, Sfinte Ierarhe Nectarie, ca să te rogi pentru noi lui Hristos, Cel Ce n-a trecut cu vederea rugăciunile tale cele jertfelnice, ci te-a întărit și te-a primit în cereștile locașuri. Către

cele de jos, iar demonilor, puțința de a se schimba spre cele de jos.

Omul a căzut și el și a murit, dar dintr-o stare lipsită de înțelegere: și-a întărit egoismul, a hotărât să facă ceva fără voia lui Dumnezeu, însă nu a înțeles ce a făcut. Ce putea Eva să facă? În realitate, a făcut o mare greșeală, pentru că ea purta tot viitorul întregului neam omenesc. Atunci erau numai ea și Adam. Când o femeie este singură și păcătuiește, consecințele păcatului apasă numai asupra ei. Dar când este și soțul cu ea, îi apasă și pe bărbatul ei, și pe copiii ei. La fel se întâmplă și când păcătuiește o monahie, încercarea cade peste toată mănăstirea, pentru că suntem mădulare ale aceluiasi Trup, însă monahia își păstrează propria ei personalitate. Însă, în Eva și în Adam era cuprinsă întreaga fire omenească. Prin urmare, faptul că Eva a păcătuit înseamnă că a murit tot neamul omenesc, că s-a despărțit de Dumnezeu.

Adam a primit și el căderea Evei, și așa căderea neamului omenesc a ajuns deplină. Ei însă n-au priceput ce au făcut, ci numai după aceea au conștientizat și s-au rușinat, au simțit că au făcut un rău, și de aceea s-au ascuns de Dumnezeu. Atunci Dumnezeu a fost silit să strige: „Adame, unde ești?” Cei doi au căzut într-o mare nebunie, și de aceea Dumnezeu i-a lăsat să alunece spre mai rău, și nu spre mai bine. Cu toate acestea, nu L-au alungat pe Dumnezeu din viața lor nici atunci când i-a pedepsit, nici atunci când i-a ocrotit, ci dimpotrivă, și-au dorit izbăvirea din stricăciune. Dar Dumnezeu a rămas un prigonit până când a venit „plinirea vremii” (Gal. 4, 4) și s-a copt nevoia venirii Sale. Atunci a revenit și S-a unit cu noi. Lucrul acesta s-a realizat prin chenoza celei de-a doua Persoane a Sfintei Treimi, prin smerenia Lui, prin preluarea de către El a firii omenești și prin înălțarea Lui la cer.

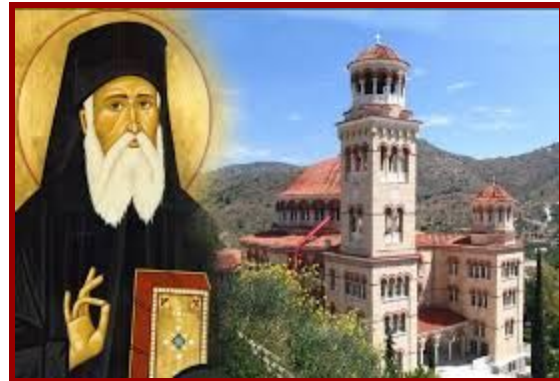
Să vedem acum ce spune slujba despre arhanghelii Mihail și Gavriil. Prima stihiră de la Vecernie îl numește pe Mihail „prealuminos ajutor de la Dumnezeirea cea-întrei-Sori”. Mihail este conducătorul și descoperitorul puterii și lucrărilor lui Dumnezeu, mai ales al celor care au loc dintr-odată, sau al energiilor lui Dumnezeu care îi nimicesc pe păcătoși și pe vrăjmași. Lovește răul ca o catapultă, dar vine și pe neașteptate în ajutorul celor care străbat perioade foarte grele pentru viața lor, clipe înfricoșătoare și de nesuportat, și de aceea îl numim „ajutor prealuminos”.

Adjectivul „prealuminos” arată strălucirea lui și bucuria pe care o transmite oamenilor. Mihail nu produce frică, ci dimpotrivă, aduce veselie. Este prezent neîntrerupt înaintea lui Dumnezeu, plin de strălucire și de bucurie, arătând astfel că ajutorul

Acela roagă-te, ca să fim și noi ajutați și miluiți cu rugăciunile tale, și din pagube și necazuri izbăviți, ca să binecuvântăm pe Dumnezeu Cel în Treime laudat, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!”.

SAINT NECTARIOS OF AEGINA (November, 9th)

His Childhood Years

Anastasios Kephalas, son of Dimosthenis and Vassiliki, was born on October 1st, 1846, in Eastern Selyvria of Thrace (Now Turkey). He was one of six children. His parents were very poor but pious Christians who brought up their children according to the teachings of our Church. When his mother taught him Psalm 50, he liked to repeat the verse: I shall teach thy ways unto the wicked and sinners shall be converted unto thee. His early years were spent at the local elementary school in Silivria. Upon completion of his school curriculum there were no schools in the area for him to continue his

pe care-l avem de la Dumnezeu, fie că e om, fie că e înger, nu se poate să fie un melancolic, un plictisit, un amărât. Dacă cineva simte cât de puţin Dumnezeirea, i se vor schimba de îndată întreaga sa existenţă, chipul şi sufletul său.

Dar Mihail stă înaintea lui Dumnezeu ca să îplinească poruncile Făcătorului a toate, adică pentru a-L reprezenta pe Dumnezeu înaintea oamenilor şi pentru a le sluji. El rânduieşte lucrurile pentru cei înfometaţi, pentru cei însetaţi, pentru naufragaţi. Pentru ca Mihail să se grăbească şi să se afle într-o clipită lângă noi, nu e nevoie de o întregă procedură, ci numai de un semn al lui Dumnezeu'.

Gavriil, așa cum spun troparele lui, este „cel care ne descoperă taina dumnezeiască și cu adevărat mare“. Ni-L descoperă pe Hristos în toate întâmplările din Sfânta Scriptură și din viața zilnică. Gavriil ne descoperă tainele împărăției cerurilor și ale Sfintei Treimi, mai ales ale întrupării Cuvântului. Când Dumnezeu are nevoie să ne înalțe inima sau vederea la Sine însuși, îl folosește pe Gavriil, îngerul celor contemplativi, iar el ne plinește toată dorirea duhovnicească. Imnograful îl numește „sol al sufletelor noastre“, mai cu seamă în stihira a cincea și a șasea, pentru că este, prin excelență, solul omului care îl caută pe Dumnezeu. Căutarea lui Dumnezeu se materializează în simțirea, în siguranța și în trăirea comuniunii și a împărtășirii de viața lui Dumnezeu. De asemenea, pentru ca cineva să-L poată cunoaște întrucâtva pe Dumnezeu și să-L iubească, are nevoie de o puternică părtășie sufletească la Dumnezeu. La această comuniune și părtășie la Dumnezeu ajută, prin excelență, Gavriil, marele arhistrateg. Lucrul acesta îl spune cea de-a patra stihiră: „Mintea cea mai înainte de veci, Gavriile, te-a făcut lumină de-a doua prin părtășia la cele dumnezeiești, ca să luminezi întreaga lume.“ Acești doi arhangheli, Mihail și Gavriil - Gavriil înseamnă „Dumnezeu și omul“ -, domnesc în sărbătoarea de astăzi, și împreună cu ei, și celelalte minți îngerești.

Să vedem acum Paremiile de la Vecernie, pentru că acestea, alături de Conduc și de Icos, sunt cheile care ne tâlcuiesc sărbătoarea sau viața sfântului prăznuit. Probabil că le-ați citit cu toții înainte să veniți la biserică. Cine merge la biserică nepregătit nu cred că poate fi vorba să priceapă ceva din slujbă, pentru el nu va fi valabil cuvântul: „Gata este inima mea, Dumnezeule!11 (Ps. 107, 1); inima lui nu este gata și Dumnezeu n-o să-i dea nicio atenție. Prima paremie este din Iisus Navi (5, 13-15): „S-a întâmplat pe când Iisus era în Ierihon.“ Moise i-a eliberat pe evrei de egipteni. Dar a fost nevoie de atâția ani ca să ajungă în pământul făgăduinței, timp

academic studies and he was too poor to study abroad. But he did have a thirst for knowledge and a love of God. This love urged him on for he wanted to become a theologian. He wanted to educate himself so that he could love the Lord even more, and as such, serve him better. Sadened by the state of poverty that his parents were in and urged by his ever-growing love for our Lord Jesus Christ, at the age of fourteen and with his parents' blessings, Anastasios went to Constantinople to find work for their financial assistance and in hope that he would be able to continue his studies and fulfill his dreams.

The young Anastasios set off then for the seaport where he would board a boat to Constantinople. He was faced with a problem, however. Anastasios did not have the money to pay the required fare for the boat. Nevertheless, as the boat for Constantinople was ready to sail Anastasios bravely walked up to the captain and asked to take him along. The captain, however, seeing him so young, said to him jokingly, "Take a walk, my little one, and when you come back I will take you." The boy understood what the captain was actually telling him, and began to walk away sadly. The captain turned on the engines in order to sail. The engines were propelling, but the boat would not move. He increased the power to the engines, but to no avail. Even at full throttle, the ship still would not move. In his helplessness the captain glanced up, and his eyes met the gaze of the boy who was standing on the shore in sorrow. Against his will he was moved and, relenting, he told the boy to get on the boat. Anastasios jumped into the boat, and the captain again became engrossed in how to make the ship move. But he did not have a chance to worry long, for it began to move immediately, since it had received its "special passenger."

The ship rushed along now in open sea on route to Constantinople and the crew conducted a ticket inspection. The young boy became terrified since he did not have a ticket nor any money to purchase one. He looked about for the captain who knew his secret but he had stepped away. "I will tell the truth", he thought to

în care toți cei care porniseră din Egipt au murit în pustie. Printre aceștia a fost și prorocul Moise, un om unic, foarte postitor, cu multă rugăciune, prieten ales al lui Dumnezeu și văzător de Dumnezeu. Prin post și înfrânare, Moise l-a văzut pe Dumnezeu și a condus mii de oameni tari la cerbice, care, pe cât se împărtășeau de Dumnezeire, pe atât se oșteau împotriva lui Dumnezeu.

După moartea lui Moise, petrecută în afara pământului făgăduinței, conducerea iudeilor a fost preluată de li' sus Navi. El a fost nevoit să împlinescă o faptă măreață: să cucerească cetatea întărită a Ierihonului, trecând mal întâi râul Iordanului. Textul pemei ni-L arată pe Iisus în preajma Ierihonului, ceea ce arată că reușise deja să treacă Iordanul, fără ca dușmanii să-l sesizeze, (du toate că aceștia și-au dat seama de cum stau lucrurile, totuși, pentru că socoteau Iordanul de netrecut - în acea perioadă apele lui erau foarte crescute -, nu au lăsat o oaste ca să-i supravegheze malurile, și așa Iisus a reușit să-l treacă. Această faptă a lui Iisus, realizată, desigur, din porunca lui Dumnezeu, a fost o mare reușită și a rămas în istorie.

După trecerea râului, Iisus le-a poruncit iudeilor să ia douăsprezece pietre din râu și să le aducă în locul unde urma să-și așeze tabăra, ca să le pună acolo spre amintirea veșnică a minunii. Totodată, s-a îngrijit să rânduiască și douăsprezece pietre în Iordan, ca să rămână înfipte înaintea ochilor nevăzutului Dumnezeu, Care le vede pe toate, înaintea îngerilor și a tuturor oamenilor (Iis. Nave 4, 5).

Pemea continuă: „Și ridicându-și Iisus ochii, a văzut un om stând înaintea lui“ (5, 13). Aici este vorba fie despre arătarea unui sfânt, fie despre o teofanie. Potrivit cu tâlcuirea Bisericii, sub înfățișarea omului care s-a arătat se ascundea arhanghelul Mihail. Îngerii se înfățișau ca tineri foarte frumoși, ca să arate slujirea și comuniunea lor cu oamenii. Dumnezeu i-a făcut pentru noi, însă îi folosește și pentru propria Sa slavă.

„A văzut un om stând înaintea lui, și acela avea în mână o sabie scoasă“ (5, 13). Cuvântul „stând“ înseamnă „drept, în picioare“. Este cu neputință ca îngerul să șadă sau să întârzie. Îngerul este iute, foarte rapid, întotdeauna gata. Din această însușire a îngerilor provine și numele „Grigorie“. Mihail - dacă într-adevăr era Mihail - avea sabia gata pregătită ca să poată acționa neîntârziat, lucru care arată legătura îngerului cu omul, faptul că lucrarea lui este pe de-a-ntregul gata de acțiune, simultaneitatea dintre prezența și lucrarea sa. Oriunde se înfățișează îngerul, el se înfățișează acționând. Niciodată nu este fără lucrare, pentru că este o

himself. When asked for his ticket he said, "I am poor. I have no money. I have left my poor parents to seek work, so that I can help them." His cheeks glowed red for Anastasios was very embarrassed. But, as our Lord does not abandon those who believe in Him, the sailors felt sorry for young Anastasios and let him go. Other passengers heard his story and went to his aid. They listened to his story, his problems. One man in particular, a cousin of a very rich man, John Horemis was particularly impressed by the young boy's courage and dedication.

Sure enough, young Anastasios Kephala reached the port of Constantinople and the very next day went looking for work. But he found mostly rejection and indifference. Eventually he found employment in a factory with a tobacco merchant. However, he was a young boy and his pay would barely be enough for his daily meals as he walked about barefoot and with ragged clothes. He found his comfort in prayer for he had much faith in God. The boy did not become entangled in worldly cares, but fixed his mind entirely upon building up the inner man in the image of Christ by prayer and meditation on the writings of the Holy Fathers. With his childlike mind and guileless heart, when he saw that his employer wrote and received many letters in his business, Anastasios also wanted to write a letter, for he had much to say. But to whom? He had no acquaintances. He could not write to his mother, because mail was not taken to the small villages. Yet he felt the need to write. He wanted to write grievances. To tell how he would work and they would not pay him. How he wanted to eat and be clothed and the money would not suffice. He did not abandon his hope in God, and one day in order to make his prayer more living, he thought of writing a letter to Christ and telling him of his needs. And truly, he lost no time. He took a pencil and paper and wrote:

“My Little Christ, I do not have an apron or shoes. Please send them to me. You know how much I love You. Anastasios “

He sealed the letter with confidence and wrote on the envelope: "To the Lord Jesus Christ in

lumină provenită de la Dumnezeu, în mod evident mai joasă, mai îngroșată decât a Dumnezeirii, dar, fiind lumină, lucrarea lui este neîntreruptă. Gerunziul „stând“ arată și acțiunea de urmărire cu privirea.

Cine stă drept privește la ceva. Prin urmare, înțelesul stării în picioare cuprinde și sensul vederii, al relației, al comuniunii cu Dumnezeu, iar în cazul de față, și cu omul.

„Și apropiindu-se Iisus, i-a spus: «De-al nostru ești, sau dintre dușmani?» (5, 13). Îngerul s-a arătat ca om, și de aceea Iisus l-a socotit un soldat și l-a întrebat: „Ești dușman - pentru că tot locul era plin de dușmani - sau ești de-al nostru?”

„Iar acesta i-a spus: «Eu sunt arhistrategul puterii Domnului și am venit acum» (3, 14). Cel care s-a arătat răspunde cu fraze scurte, vrednice de Dumnezeu, fără vorbe multe. Substantivul „arhistrateg” ne poate conduce la concepția că e vorba de o arătare a lui Hristos, pentru că și Hristos este considerat un războinic, și încă foarte crâncen, așa cum este înfățișat și omul de aici. Așadar, se poate să fi fost și Fiul lui Dumnezeu, dar noi primim tâlcuirea potrivit căreia era arhanghelul Mihail.

„Arhistrategul puterii Domnului” Dacă este vorba despre Hristos, atunci cuvintele „puterea Domnului” arată că Hristos este dreapta Tatălui, puterea Lui, Cel prin care Tatăl le lucrează pe toate. Dacă însă este vorba de arhanghelul Mihail, expresia arată că Mihail este descoperitorul puterii lui Dumnezeu. „Am venit acum” înseamnă „stau drept și sunt gata cu sabia scoasă”. Acum Iisus Navi și-a dat seama că este vorba despre o arătare și „a căzut cu fața la pământ și i-a spus: «Stăpâne, ce poruncești slugii tale?»” (5, 14). Din această faptă se vede că Iisus Navi a socotit persoana care s-a arătat drept Dumnezeu însuși, și de aceea îi dă numirea exclusivă de „Stăpân”.

Iudeii erau obișnuiți cu arătările de îngeri, dar în fiecare persoană mai presus de fire îl vedeau mai ales pe Dumnezeu. Chiar și când era un înger, ei vedeau persoana lui Dumnezeu. Lucrul acesta îl întâlnim și la Avraam, și la toți patriarhii, și la strămoșii Vechiului Testament. Nu se îndeletniceau cu întrebări scolastice: „O fi înger? O fi Dumnezeu?, ci în toți îl vedeau pe Dumnezeu. De aceea Iisus i-a zis: „Stăpâne, ce poruncești slugii tale?”

Răspunsul arhistrategului la prima întrebare a lui Iisus a fost scurt și desăvârșit. „Tocmai am venit de sus - a zis - ca să-ți pregătesc calea, să-ți dăruiesc biruința. Știu că problema ta este cum să pătrunzi în Ierihon, și pentru aceasta am fost trimis din cer.”

Răspunsul îngerului vine printr-o scurtă propoziție, iar răspunsul lui Iisus este vrednic de Dumnezeu: „Stăpâne, ce poruncești slugii tale?” Închinându-se persoanei dumnezeiești și numindu-se pe sine

Heaven.” He took his letter and went to mail it right away. On the way, by divine economy, he met the owner of a merchant shop that was opposite where he worked. This man knew him well and, knowing very well of the boy's innocence and diligence, had come to feel great compassion for him. He also was going to the post office. "Anastasios, where are you going?", he said to the boy. Anastasios became troubled and whispered something, holding the letter in his hands. "Give it to me so I can mail it, and you won't have to go all the way." Frightened and unthinking, the little Anastasios gave him the letter. The merchant took the letter with much love, patted him on the head and told him not to worry while he put the letter in his pocket with his own other letters. He told Anastasios to go back and that he would take care to mail the letter safely.

Anastasios cheerfully returned to his work, and the merchant continued on his way full of happiness over that good and exceptional boy. As he was about to mail the letter the merchant noticed the address noted on Anastasios's letter. Thunderstruck, he stopped and, conquered by the temptation of curiosity, opened and read it. He was overwhelmed with emotion as the man began to cry. He put an amount of money into an envelope and sent it, anonymously, to the boy along with fatherly advice on how the money could be spent wisely. Anastasios was filled with joy when he received it, and gave many thanks to God.

The next day Anastasios set out to purchase new clothes. Upon his return, his employer noticed him and thought that the boy had stolen the money from him. Therefore, he was going to beat him and fire him. But Anastasios cried: "I have never stolen anything in my life! Don't hit me! My little Christ sent them to me!" The merchant across the street overheard the commotion and took Anastasios' employer to the side in order to explain the matter to him.

Therefore, as a shop assistant of a tobacco merchant Anastasios spent long and hard hours. He started early and finished late but

„slugă”, Iisus întreabă: „Ce trebuie să fac? Ce poruncă îmi aduci din cer? Cum trebuie să mă port în aceste clipe?” Atunci, arhistrategul i-a răspuns: „Dezleagă-ți încălțămintea din picioarele tale, pentru că locul pe care stai este sfânt! Și a făcut Iisus așa” (5, 15).

Toate întâmplările din viața lui Iisus Navi au o anume asemănare cu întâmplările din viața lui Moise, ceea ce dovedește că Iisus Navi a umblat pe urmele aceluia și i-a continuat lucrarea, în realitate lucrarea lui Dumnezeu. Când Dumnezeu l-a chemat, din rug, pe Moise, ca să elibereze poporul din robia egiptenilor, i-a spus: „Scoate-ți sandalele, pentru că locul pe care stai este sfânt!” (cf. Ieș. 3, 2-6). Același lucru îl repetă și în acest moment, cu deosebirea că acum nu mai există elementul văzut al rugului, ci prezența îngerului. Această prezență arată că locul este sfânt, fiindcă aici nu calcă picioarele îngerului, ci ale Celui-singur-sfânt. Prin urmare, tot locul este un templu.

De ce spune îngerul asta? Iisus avea o minte de general și îi avea în vedere pe dușmanii înfricoșători care îi înconjurau. Pentru că Dumnezeu să-l desprindă de acest gând, i-a zis: „Nu te uita împrejur, nu te uita la cele văzute, nu te uita la cele ce se petrec, privește în adâncime: dușmani nu există! Locul nu este al dușmanilor, ci este sfânt. «Locul pe care stai este sfânt.»” Iar el și-a scos de îndată încălțăările, dovedind astfel că a văzut locul acela ca fiind purtător de Dumnezeu.

În sfârșit, problema care îl preocupa pe Iisus nu era îngerul, ci faptul că Dumnezeu este acolo unde e îngerul; cu atât mai mult dacă credea că cel ce s-a arătat este însuși Dumnezeu sau Fiul lui Dumnezeu. Arătarea îngerului caracterizează începutul călătoriei lui Iisus, pentru că Iisus avea să ducă cea mai crâncenă luptă pentru ca israelitenii să intre în locul pentru care au fost rânduiți mai dinainte.

Înțelesul vedeniei - acel înțeles care îi dă tărie lui Iisus, pentru că acesta va fi transmis la poporul său - nu este faptul că îngerul e împreună cu noi, ci faptul că „locul (...) este sfânt”. Singura noastră întărire este amintirea sfințeniei locului, amintirea faptului că aici umblă Dumnezeu. Iisus pleacă cu această amintire și transmite israelitenilor mesajul că Dumnezeu este aici, și prin urmare, Dumnezeu este cu noi.

În Biserica noastră avem tot felul de vedenii, dar puterea pe care o primim din acestea nu stă în vederea lor. Puterea stă în experiența, în amintirea, în cunoștința a ceea ce se află aici. Același lucru este valabil pentru toate teofaniile. Să ne amintim de lucrul acesta în timpul studiului nostru duhovnicesc de la chilie și să-l căutăm! În lupta noastră duhovnicească nu putem fi puternici dacă, în locul

somehow made the time to continue his studies late at night. He read as much as he could the Holy Scriptures and Writings of the Holy Fathers, and made a collection of wise sayings, which he used to write on the paper used to wrap his customers' goods since he did not have the money to buy paper. Later he worked as a teacher of the lower grades in the orphanage of the All-Holy Sepulchre.

His Years as a Young Adult

When he was twenty, Anastasios, now a handsome young man, went to the Island of Chios where he was appointed teacher at a village named Lithi. He was always present at church services and was never far from those in need. All who knew him spoke with the highest regards for Anastasios as he had earned much respect for his wisdom and example as he tirelessly served his church and community and instilled in his students the Word of God. Seven years later, at the age of 30, he entered the great and renowned monastery of Nea Moni for Anastasios had long yearned for the monastic life for it would allow him to study the Holy Scriptures ever-harder and fulfill his dream of the priesthood. After completing three years as a novice under the care of the venerable Elder Pachomios, on November 7, 1875, he became a monk and received the name of Lazarus in his tonsure. Even harder now he studied, prayed and fasted day and night. Many nights he would pray till sunrise without sleep and then continue praying for the rest of the day. Two years later he was ordained deacon by Metropolitan Gregory of Chios, due to his great virtues and his piety. It was at his ordination as deacon that he was given the name Nectarios. Truly it was a prophetic name, a name that would give one an intimation of the divine nectar that the Holy Father was to become, through his holy sermons, and especially through his holy way of life, to the pious Christian people. Nectarios Kephalas had only completed elementary school, therefore, Elder Pachomios convinced him to complete his high school studies in Athens. This was made possible through the

oricărei alte puteri, nu avem acest simțământ că aici, unde mă aflu, aici este și Dumnezeu. Doar acest lucru ne conferă toate posibilitățile de înaintare.
(Arhimandrit Emilianos Simonopetritul
Fragment din Cuvantari mistagogice la sarbatori,
Editura Sfantul Nectarie)

financial support of a wealthy local benefactor, Mr John Horemis.

John Horemis was the uncle of that unknown man who was on the boat when the young Nectarios was travelling to Constantinople, those many years ago. Horemis had heard of Nectarios and wished to meet him. With the help of God it was not long before a meeting was arranged. Horemis' first impressions were excellent. He wanted to find someone to sponsor, to educate, with the aim of leading Greece's uneducated masses. He saw in Nectarios not only the man for the job but a man who he could totally trust. Eventually Horemis told Nectarios of his plans. Nectarios gratefully accepted.

So Nectarios Kephalas went to Athens to begin his studies and upon finishing went to Alexandria in Egypt, near the Patriarch Sophronios, carrying with him the excellent reference of his sponsor John Horemis.

The Patriarch was deeply impressed with the humility and the holiness of Nectarios. The Patriarch asked him if he wanted to continue his studies at the Theological school in Athens, so that he could then return and take better care of the needs of the Orthodox Christians of Alexandria. Nectarios accepted and duly enrolled at the school. Day and night Nectarios thanked God for everything. He prayed for Sophronios and all who had helped him.

It was at this time that Nectarios Kephalas lost his close friend and benefactor-John Horemis. But thanks to the generosity of this pious islander and to the protection of Patriarch Sophronius of Alexandria, Nectarios Kephalas was able to complete his studies in Athens and to obtain the diploma of the Faculty of Theology. In 1885, he arrived in Alexandria where he was soon ordained priest, then consecrated Metropolitan of Pentapolis (an ancient diocese in Cyrenaica, in what is now Libya). He was appointed preacher and secretary to the Patriarch, whose representative he became in

Cairo, where he had charge of the Church of Saint Nicholas.

Our venerable Saint Nectarios lost nothing of his humility through these honors, and was able to inspire his flock with zeal for the evangelic virtues (to be continued)

Femeile creștine, care au tradiție de la Hristos, de la apostoli, de la Sfinții Părinți să se îmbrace decent, au ajuns la nebunie desăvârșită prin felul în care se îmbracă!

“Femeile creștine, care au tradiție de la Hristos, de la apostoli, de la Sfinții Părinți să se îmbrace decent, au ajuns la nebunie desăvârșită prin felul în care se îmbracă! Tații și mamele să fie pilde bune și să nu-și lase copiii – povățuindu-i cu iubire de Dumnezeu – să se îmbrace necuvios. Iar bărbații să le ferească pe femeile lor de îmbrăcămintea indecentă, căci vor da socoteală în ziua Judecării. Femeile care intră în biserica lui Dumnezeu îmbrăcate necuviincios și fără de rușine, fac voia diavolului. Mai bine să nu calce pe la biserică, fiindcă în afară de faptul că nu au nici un folos din asta, îi vatămă și îi smintesc și pe ceilalți credincioși din biserică.

Îmi pare rău că sunt nevoit să cercetez și să mustru. Dacă nu v-aș iubi, nu v-aș cerceta.

Când ucenicii L-au întrebat pe Domnul nostru Iisus Hristos când se vor întâmpla în lume semnele înfricoșătoare ale celei de-a Doua Veniri, când dragostea multora se va răci și credința va pieri, Domnul le-a spus, printre altele: "atunci când femeile vor deveni bărbați și bărbații femei".

Și Sfântul Ioan Gură de Aur, atunci când niște creștini l-au întrebat când va fi a Doua Venire, le-a răspuns: "Când rușinea femeilor va dispărea, atunci ziua Judecării va fi aproape". Aceste profeții se împlinesc astăzi cu precizie.

(Ne vorbește părintele Filothei Zervakos, Ed. Egumenița Cerurilor.)

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

5 noiembrie 2017, Duminica a 22-a dupa Rusalii (Bogatul nemilostiv si saracul Lazar)